

Ο επιμένων ΝΙΚΑ!

Τον προηγούμενο Δεκέμβριο ήταν η τρίτη φορά που έκανα αίτηση στο DAAD για την υποτροφία εκμάθησης της Γερμανικής γλώσσας στη Γερμανία. Την ημέρα που έμαθα τα αποτελέσματα για την υποτροφία και ότι είμαι ένας από τους 4 υπότροφους στην Ελλάδα χάρηκα και συγκινήθηκα πιο πολύ και από τότε που έμαθα τα αποτελέσματα των Πανελληνίων - και αυτά θετικά ήταν, αλλά αυτή την αίτηση την είχα κάνει τόσο συνειδητά και με πολύ θέληση. Τώρα που σας γράφω είναι η τελευταία μου μέρα στη Δρέσδη. Έμεινα 2 μήνες σ αυτή την πανέμορφη πόλη, τώρα που το σκέφτομαι ήταν σαν χτες που έφτασα στο κεντρικό σταθμό και έψαχνα πιο τραμ έπρεπε να πάρω για να πάω στο ινστιτούτο. Παρακολούθησα μαθήματα γλώσσας σ' ένα πολυπολιτισμικό περιβάλλον- ενδεικτικά αναφέρω 35 εθνικότητες- όπου όλοι είχαμε ένα κοινό σκοπό, να βελτιώσουμε τις γνώσεις μας στη Γερμανική γλώσσα. Αυτό όμως που μου άρεσε περισσότερο ήταν ότι οι καθηγήτριες δεν θέλανε να μας μεταλαμπαδεύσουν μόνο στεγνές γνώσεις, κανόνες προφοράς και καταλήξεις επιθέτων αλλά προσπαθούσαν να μας μιλήσουν με κάθε τρόπο στη Γερμανική κουλτούρα, μιας και κάποιοι από τους συμμαθητές μου σχεδίαζαν να μείνουν για περισσότερο χρονικό διάστημα (δουλεία ή σπουδές). Με κάθε ευκαιρία μας ανέφεραν τις συνήθειες και τα έθιμά τους καθώς και μας συνέστηναν που να δοκιμάσουμε τις τοπικές σπεσιαλιτέ. Τέλος, μέχρι και συνταγές ανταλλάξαμε με τη καθηγήτρια μας. Πιστεύω ότι έτσι γίνεται κατανοητό ότι μια γλώσσα δεν απαρτίζεται μόνο από τους κανόνες γραμματικής και το λεξιλόγιο αλλά και από την πνευματική κουλτούρα που την ακολουθεί εδώ και χρόνια.

Είναι η τρίτη ξένη γλώσσα που μαθαίνω και η πρώτη που μου δίνετε ευκαιρία να παρακολουθήσω μαθήματα στη χώρα προέλευσης της για να την μάθω. Έμαθα πάρα πολλά σ' αυτούς τους 2 μήνες, αν και αρκετοί θεωρούσαν ότι σε 2 μήνες δεν θα καταφέρω να μάθω τίποτα Η καθημερινή επαφή με τη γλώσσα, οι συναναστροφές με τους ντόπιους και τα γερμανικά ακούσματα παντού, δεν σ' αφήνουν περιθώρια για να μην βελτιωθείς. Αν και θα σας φανεί περίεργο, με τους συμμαθητές μου επικοινωνούσαμε στα γερμανικά, έτσι ήμασταν σίγουροι, ότι θα συνεννοηθούμε σωστά. Και επειδή κάναμε παρέα με παιδιά από διαφορετικά επίπεδα αυτό συνέβαλε σημαντικά στην καθημερινή βελτίωση των γνώσεων μας.

Και γιατί Γερμανικά??????

Είμαι φοιτήτρια στη σχολή Μηχανικών Περιβάλλοντος του Πολυτεχνείου Κρήτης και όταν πια είχε περάσει ο πρώτος χρόνος προσαρμογής στο Πολυτεχνείο, συνειδητοποίησα ότι θα πρέπει να μάθω γερμανικά, γιατί ίσως έτσι είχα περισσότερες επιλογές για σπουδές και εργασία ως μηχανικός. Και φτάνοντας σχεδόν στο τέλος των σπουδών μου, το μεταπτυχιακό πρόγραμμα που τελικά θέλω να παρακολουθήσω βρίσκεται στη Γερμανία.

Θα συνέστηνα ανεπιφύλακτα σ' αυτούς που μαθαίνουν ξένες γλώσσες, να επιδιώξουν να μείνουν και να παρακολουθήσουν μαθήματα στη χώρα της γλώσσας. Υπάρχουν πολλές ευκαιρίες χρηματοδότησης.

Μην αφήνετε καμία ευκαιρία να πάει χαμένη!! Ο άνθρωπος πρέπει να βγαίνει από το comfort zone του, να τολμά και να μαθαίνει. Αυτό για μένα αποτελεί ολοκλήρωση.

Υ.Γ: Θα ήθελα να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στην καθηγήτρια Γερμανικών του Πολυτεχνείου Κρήτης που με ενημέρωσε κατά τη διάρκεια των μαθημάτων Γερμανικών στο Πολυτεχνείο Κρήτης και με ενθάρρυνε στο να κάνω αίτηση για αυτή την υποτροφία, στον κ. Alexander Roggenkamp, που με ενέπνευσε μέσα από τις ενημερωτικές εκδηλώσεις υποτροφιών και τα workshop και στο DAAD που με επέλεξε και μου έδωσε την ευκαιρία να ζήσω αυτή την εμπειρία.

Βασιλική Αριάδνη Αξαιοπούλου
προπτυχιακή φοιτήτρια της Σχολής
Μηχανικών Περιβάλλοντος του
Πολυτεχνείου Κρήτης
και πρώην υπότροφος της DAAD
για εντατικά θερινά μαθήματα γλώσσας